

*Творча робота учениці 6-Б класу
НВК «Кіровоградський колегіум»
Малини Олександри.
Кропивницький – 2021 р.*

Я пишаюся своїм татом, тому що він справжній герой!!!

Людина, на яку я хочу бути схожа, - це мій тато, **Малина Роман Миколайович**. Йому 41 рік. Він народився та виріс у нашому рідному місті Кропивницького. За фахом тато - вчитель історії.

Я дуже часто розмірковую, що ж змусило його (тепер у тих далеких 2014-2015 роках) піти на війну на Донбасі у складі 3-го окремого полку спеціального призначення імені князя Святослава Хороброго...?

Мені здається, що саме зацікавленість як фахівця до історії українського багатостраждального народу, любов і відповідальність, насамперед, перед власною родиною та обов'язково перед країною, й стали для нього вирішальним кроком щодо прийняття нелегкого вибору долі військовослужбовця.

Свою життєву та військову мудрість сьогодні він передає своїм вихованцям - кадетам КЗ «Ліцей «Сокіл» Міської ради міста Кропивницького», де працює з 2020 року.

Я пишаюся своїм татом, адже в житті він прагне досягнути усього своєю наполегливістю та старанністю. З ним я почуваюсь надійно, він завжди готовий прийти на допомогу, він розумний, мужній і рішучий чоловік. Усі ці роки я відчуваю його батьківську турботу, готовність зрозуміти, допомогти. Я знаю, як його засмучують мої невдачі, яку радість приносять успіхи.

Мій татусь завжди був і залишається для мене взірцем справжнього чоловіка - патріота України, оберегом нашої родини!

На мою думку, бути добрим і люблячим татом - це не просто природна якість, що дана Богом, це здобута нелегкою працею професія. І найбільшою нагородою у такій праці є дитячі слова: **Я люблю свого татка! Я пишаюся тобою, мій рідненький!**

